

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሁዱ አምላክ አሜን

የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ከሴት ተወለደ ። ገላ 4፡4

በመምህር ሳሙኤል

እግዚአብሔር አምላክ ዓለምንና በውስጧ ያሉትን ፈጠረ ዘፍ 1:1 ሌሎች ፍጥረታት ለአንክሮ ለተዘክሮ ሲፈጠሩ ሰውና መላእክት ግን ፍቅሩን ክብሩን ይወርሱ ዘንድ ተፈጠሩ።

የሰው ልጅን /አዳምን/ፈጥሮ የሚያስፈልገውን አዘጋጅቶ፣ዕውቀትንና ሥልጣን ሰጥቶ፣ በጸጋ አምላክነትን ሾሞ ፣መመሪያ ሰጥቶ፣በክብር እንዲኖረው ፈቀደለት በመጀመሪያው ዕለትና ሰዓት ከተፈጠሩት መላእክት መካከል በክብር ይልቅ የነበረው ሳጥናኤል /የኋላ ስሙ ዲያብሎስ /አምላክነት በመሻቱ ተዋርዶ ሳለ አዳምንም በተዋረደበት ምኞትና ፍላጎት እንዲወድቅ ክብሩን እንዲያወጣ ከአምላኩም እንዲለይ አደረገው። እግዚአብሔርን ፣ጸጋውን፣ሹመቱን፣ወዘተ አጣ /ኃጥአ/። ኃጢአት የሚለው ከዚህ ጽንሰ ሐሳብ የተወሰደ ነው።

አዳም ከእግዚአብሔር በመለየቱና ክብሩን በማጣቱ ተጸጽቶ ንስሐ በመግባቱ ለሥርየተ ኃጢአት የሚሆን መስዋእትም በማቅረቡ፤እግዚአብሔር አምላክ ልመናውንና መስዋእቱን ተቀብሎ እርሱንና ዘሩን ለማዳን እንደሚመጣ ቃል ኪዳን ገባለት “መልዓትንና ዓመታትን በዚህ ምድር ላይ ሠራሁልህ።ይኸውም እነርሱ እስኪፈጸሙ ድረስ በምድር ላይ ትኖርና ትመላለስ ዘንድ ነው። የፈጠረችህና የተላለፍካት ከገነት ያወጣችህና በወደቅህም ጊዜ ያነሳችህ ዳግመኛም አምስት ቀን ተኩል ሲፈጸም የምታድንህ ቃሌን እልክልሃለሁ” ገድለ አዳም ብሎ እግዚአብሔር ለአዳም ነገረው እዳምም አምስት ቀን ተኩል የሚለውን ቃል ከእግዚአብሔር በሰማ ጊዜ የእነዚህን ታላላቅ ነገሮች ትርጓሜ ሊያስተውል አልቻለም። ስለዚህም እግዚአብሔር አምስት ቀን ተኩል ማለት አምስት ሺህ አምስት መቶ ዓመታት መሆናቸውን ገልጾ አርገውና አምሳያው ለሆነው ለአዳም በቸርነቱ ተረጎመለት ያንጊዜ እርሱንና ዘሩን ለማዳን እንደሚመጣ ተስፋ ሰጠው።

አዳምም ይህንን ተስፋ ለልጆቹ አስተማራቸው ልጆቹም ተስፋው የሚፈጸምበትን ጊዜ ለማወቅ በፀሐይ ፣በጨረቃና በክዋክብት /ዛሬም ቤተክርስቲያናችን ይህንን አቆጣጠር ትጠቀምበታለች/ዘመናትን እየቆጠሩ ከልጅ ልጅህ ተወልጄ አድንኃለሁ ያለውን አዳኝ ጌታ መወለድ በትንቢታቸው ይናገሩ ይጠብቁም ነበር። ከእነርሱም ውስጥ:-

1 ሱባኤ ሔኖክ

ሔኖክ ሱባኤውን ሲቆጥር የነበረው በአብው ትውልድ ሲሆን ሰባቱን መቶ ዓመት አንድ እያለ ቆጥሯል። በስምንተኛው ሱባኤ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሚወለድ ትንቢት ተናግሯል። አቆጣጠሩም ከአዳም ጀምሮ ነው። 8x700=5600ዓመት ይሆናል። 5500ዓመተ ዓለም ሲፈጸም ኢየሱስ ክርስቶስ እንደተወለደ ያጠይቃል።

ትንቢቱም እንዲህ ይላል። “ስምንተኛይቱ ሰንበት ጽድቅና ኩነኔ የሚታወቅባት ሱባኤ ናት። ሰይፍም ለርሰዋ ይሰጣታል ታላቁ ንጉሥ የሚመሰገንበት ቤትም በርሰዋ ይሰራል። ምሥጋናውም ዘላለማዊ ነው።” ሔኖክ 35: 1-2 ክፍል 91 በማለት ሲተነብይ መተርጉማን እንዲህ ይመልሱታል ለርሰዋ ሰይፍ ይሰጣታል ማለቱ ጽድቅና ኩነኔ የሚታወቅበት ወንጌል ያን ጊዜ በዓለም ሁሉ ትሰበካለች ማለት ነው። የታላቁን ንጉሥ ቤት ይሠራል ማለቱ የነገሥታት ንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመሰገንበት ቤተክርስቲያን ትሰራለች ማለት ነው። ምስጋናውም ዘላለማዊ ነው ማለቱ ሰውና መላእክት በአንድነት ሆነው “ሰብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር” እያሉ ዘወትር ያመሰግናሉ ማለት ሲሆን ስምንተኛይቱ

ሰንበት ለክርስቲያኖች የተሰጠችበትን ዕለት ልደተ ክርስቶስ ናት ይሏታል።

2 ሱባኤ ዳንኤል

ስለ ጌታችን ሰው መሆን ጊዜ ወስኖ ሱባኤ ቆጥሮ የተናገረው ዳንኤል ነው። የዳንኤል ሱባኤ የሚቆጠረው በዓመት ነው ። ዳንኤል ሰባው ዘመን በተፈጸመ ጊዜ እኩባኛችኋለሁ ተብሎ በኤርምያስ የተነገረውን ትንቢት እያስታወሰ ሲጻፈ ወልደኩ ቅ/ገብርኤል በሰው አምሳል ተገልጾ እንዲህ ብሎታል። “እግዚአብሔር ልምናህን ሰምቶሃልና እነግርህ ዘንድ መጥቻለሁ። አሁንም ነገሩን መርምሮ ራዕዩንም አስተዋሎ ኅጢአት የሚሰረይበትን ቅዱስ ቅዱሳን ጌታም የባህርይ ክብሩን ገንዘብ የሚያደርግበት ባለው ሰባው ሊደርስ ሊፈጸም ነው ብለህ ወገኖችህን ቅጠራቸው ብሎታል።” /ዳን 9:22- 25 ኤር 29:10/

ሰባ ሱባኤ አራት መቶ ዘጠና ዓመት ነው /70X7= 490/ ይህ ጊዜ ከሚጠኑ እስከ ክርስቶስ መምጣት ያለው ጊዜ ነው /ትርጓሜ ሕዝ:4:6/

3 ሱባኤ ኤርምያስ

ኤርምያስ ከባቢሎን እንደተመለሰ በፈረሰው ቤተ መቅደስ ውስጥ ሆኖ ሲጻፈ ሳለ ራዕይ እየ በሦስተኛው ቀንም እንዲህ ብሎ ትንቢት ተናገረ። “ፈጣሪያችንን በአንድ ቃላት አመስግኑ የአብ የባሕርይ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን አመስግኑ ከዚህ በኋላ ሰው ሊሆን ሥጋ ሊለብስ ወደዚህ ዓለም ሊመጣ የቀረው 333 ሱባኤ ዕለት ነውና እርሱ ወደዚህ ዓለም ይመጣል ዐሥራ ሁለት ሐዋርያትንም ይመርጣል...” ተረፈ ኤር 11፣37 ፣38፣42-48 ኤርምያስ ሱባኤውን የጀመረበትን ትንቢቱን የተናገረበት ራዕዩን ያየበት ዘመን ዓለም በተፈጠረ በ5 ሺህ እና 54 ዓመት ነው። ስለዚህ ትንቢቱ ከተነገረበት እስከ ክርስቶስ ልደት ያለው ጊዜ 446 ዓመት ነው።

ይኸውም በኤርምያስ ሱባኤ አንዱ 490 ዕለት ነው መላው ሱባኤ 490X333 = 163,170 ዕለት ሲሆን ወደ ዓመት ሲለወጥ 163, 170÷365 =446 ዓመት

ኤርምያስ ሱባኤውን መቁጥር የጀመረበት ዘመን 5054 ዓመተ ዓለም

ትንቢቱ ከተነገረበት ዓመት እስከ ክርስቶስ ልደት 446 ዓመት

በተነገረው ትንቢት በተቆጠረው ሱባኤ መሠረት 5500 ዓመት ሲፈጸም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መወለዱ በዚህ ይታወቃል።

4 ዓመተ ዓለም የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱሳት መጻሕፍትን መርምረው ሱባኤያትንና ሰንበታትን አውቀው ከአዳም እስከ ክርስቶስ ያለውን ዘመን ቁጥር 5500 ዓመት መሆኑን አረጋግጠዋል።

ይኸውም ከአዳም እስከ ኖሳ 2256 ዓመት

ከኖሳ እስከ ሙሴ 1588 ዓመት

ከሙሴ እስከ ሰሎሞን 593 ዓመት

ከሰሎሞን እስከ ክርስቶስ 1063 ዓመት

5500 ዓመት

ጌታችን ኢየሱስ በተነገረው ትንቢት በተቆጠረው ሱባኤ መሠረት /ዓመተ ዓለም ፣ዓመተ ኩነኔ ፣ዓመተ ፍዳ/ አምስት ቀን ተኩል /5500 ዓመት/ ሲፈጸም /በእግዚአብሔር ዘንድ 1000 ቀን እንደ አንድ ቀን ናት። 2ኛ ጴጥ 3፤8 / በ5501 ዓመት ማክሰኞ ታኅሣሥ 29 ቀን ተወለደ። “ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ስምረቱ ለሰብእ” አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ የዘመኑ ፍጻሜ /የገባው ቃል ኪዳን፣ የተነገረው ትንቢት፣ የተቆጠረው ሱባኤ/ ሲደርስ ከእመቤታችን ቅድስተ ቅዱሳን ድንግል ማርያም የተወለደው ያጣነውን ልጅነት ሊመልስልን፣ ከተቀማው ርስት ሊያስገባን፣ የገባንበትን እዳ ሊከፍልልን እንደሆነ ሁሉ በየዓመቱ የአምላካችንን የኢየሱስ ክርስቶስን የልደት በዓል ስናከብር ፍቅሩን እያሰብን በኃጢአታችን ምክንያት ከልባችን ያወጣነውን የሁላችንንም አምላክ ዛሬም በልባችን እንዲወለድ ያስፈልጋል።

“የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ የት አለ?” ማቴ. 2፡1

ወስብሐት ለእግዚአብሔር